

REDACTIA

Arad, Deak Ferenc-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro Ungaria:
pe un an . . . 20 cor.
pe 1/2 an . . . 10 .
pe 1/4 an . . . 5 .
pe o luna . . . 2 .

N-rii de Duminică pe an 4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deak Ferenc-utca nr. 20

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b. de fiecare publicațiune

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502

Scrisori nefrancate nu se primesc

Urbán strâns cu ușa.

(L.) Dăm cu socoteala, că atunci când dl comite suprem Urbán s'a apucat să desmintă, cu propria-i iscălitură, afirmația vicarului V. Mangra despre pactul ce se încheiasse la 1884 între partidul național român și între apponyștii din comitatul Aradului, n'a consumat pe Vársárhelyi László. Nu presupunem anume, ca amic și Mentorul său să-l fi lăsat a face asemenea boroboață.

Dl Urbán a desmintit adică un lucru petrecut, despre care știu nu numai sute de persoane, între ele unele sus puse, ci comitatul întreg și toată Românimea și Ungurimea, că doar pe acea vreme se făcuse publicitatea cea mai întinsă despre luptele electorale din comitatul Aradului.

Și la ce s'a expus dl Urbán?

La un spectacol nu se poate afla penibil. Vicarul Mangra dovedește afirmația sa, o dovedește cu acte în fața cărora desmintirea d-lui comite suprem pierde, cum pierde întunecul când se ivește mândrul soare.

Chiar „Aradi Közlöny” de ieri e silit să-l dea bătut pe comitele suprem, căci sub titlul „Mangra dovedește” publică manifestul cu data de 31 Maiu 1884 și subscris de fruntașii N. Filimon, Mircsa E. Stănescu, George Telescu, Dr. I. Pap, P. Truța, Aurel Suciu V. Mangra și alții, manifest în care se spune, că partidul național intră în lupta electorală înțeles fiind cu opoziția moderată (apponyștii). Se arată întreg decursul negocierilor ce au precedat încheierea pactului. Un Român de talie, Stănescu, a propus a se încheia pactul. Comitetul și șefii partidului apponyștii a primit și plăcere. Un singur Român, a îndrăznit să combată legătura: Beles János, azi slugă smerit al lui Urbán, care a propus: Partidul național român, cu menținerea întreg programului său, să intre în partidul guvernamental... Numai din glava unui Beles

poate ieși așa monstruositate... De altfel Beles e consecuent: el întodeuna a ținut cu stăpânirea și totdeauna s'a opus curentului sănătos al obștei române...

Ce a urmat, să nu știe oare dl comite suprem? Să nu-și aducă aminte de adunarea publică ținută la Crispin, unde alegătorii români din comitat au aprobat pactul încheiat de căpeteniile sale? Să nu știe că Beles, întovărășit cu Deseanu și având la spate pe Meșianu, a convocat altă adunare, la Crucea Albă, unde voia să stoarcă poporului aprobarea pentru politica guvernamentală, dar că poporul l-a luat la goană?!

Dar acestea au fost lucruri petrecute în Arad, apponyștii au avut pe acea vreme ziarul „Alföld”, care a înregistrat și el momentele mai însemnate ale luptelor date de Români în înțelegere cu apponyștii! Așa de slabă memorie să aibă dl Urbán?

Nu e vorba însă aci de memorie, ci de voință: dl Urbán nu vrea să-și aducă aminte de cele petrecute, pentru că opozant moderat d'atunci azi e omnipotent șovinist și vrea să pozeze drept combatant intransigent al „ideii”, pe când e lucru dovedit: când era la strimtoare, era bun bucuros dacă „ultraștii” de azi îl asigurau de spriginul lor.

Atunci mangriștii erau „Români cu sentimente patriotice” și tovarășia Vársárhelyi Urbán încheia pact cu ei, nu se speria de programul dela Sibiu, ba și comitele suprem, archișovinistul Tabajdi ar fi încheiat pact cu ei, declarând că lasă două cercuri pentru candidații cu „programul dela Sibiu”.

Azi valorile șovinismului au înecat însă în aceeași Unguri rațiunea de odinioară...

Nu partea politică a chestiei vrem să o discutăm însă, ci partea personală. Punem anume întrebarea:

Cu ce autoritate mai stă în fruntea comitatului comitele suprem Urbán?

Mai este cine-va care să creadă că știe conduce comitatul când e capabil de așa boroboață?

Și se poate suferi în fruntea comitatului un bărbat care îndată ce rămâne o singură zi fără Mentorul Vársárhelyi, o ia razna?

Iubileul dlui D. Sturdza.

„Secolul” scrie: Majoritățile parlamentare în întrunirea de Mercuri seara dela Senat au decis următoarele cu privire la sărberea jubileului de 70 de ani a dlui Dim. Sturdza.

Se va da un banchet la 25 Februarie, seara, la Teatrul Național în onoarea dlui Dim. Sturdza.

Vor lua parte la banchet nu numai deputații și senatorii, dar și toți membrii partidului liberal, care se vor înscrie în limitele, bine înțeles, ale locurilor disponibile.

Festivalul fiind un act eminent politic, s'a convenit a nu se admite nici militari, nici magistrați, nici funcționarii care prin situațiunile lor sunt siliți a se ține departe de politică.

Se va oferi dlui Sturdza un obiect de artă care a fost deja ales de dl Carada. Este o statueta în bronz reprezentând „Vigilența”, opera unui artist francez căruia i-s-a dat premiul I. la expoziția școalei de bele arte din Paris.

Se va bate o medalie comemorativă al cărui model va fi comandat unui mare artist gravor francez.

Cum numărul medaliilor de distribuit va fi probabil foarte mare, bătărea ei nu se va termina decât vara viitoare. Cei-ce vor a o poseda, se vor înscrie înainte.

Cheltuelile festivalului vor fi acoperite prin subscripție voluntară între membrii partidului național liberal.

S'a fixat 50 de lei pentru un loc la banchet, la cumpărarea operei de artă și pentru medalia comemorativă.

In Dieta Ungariei se urmează cu discuția asupra proiectului de lege militar. Sâmbătă a vorbit contele Tisza István, care între altele a declarat că subscrie toate cele spuse în această chestie de contele Andrássy Gyula. Opoziția îl atacă aspru și pe Tisza, acuzându-l că vrea cu ori-ce preț să intre în grația Curții.

Pământul țerii, scrie „B. H.”

pe fiecare an se înstrăinează, ajunge adică în mâinile străinilor. Astfel din teritoriul comitatului Nyitra a patra parte, din Trencin a cincina parte, din Zemplin a opta ea' din Somogy în anul din urmă 30.000 jugere au ajuns din mână maghiare în proprietatea străinilor, mai ales Nemți din Austria. Ziarele maghiare sunt foarte îngrijate.

Presa maghiară

despre

incidentul Mangra-Urbán.

„Függetlenség” din Arad scrie un lung articol, zicând între altele:

N'avem nici un drept și nici un motiv să tragem la îndoială afirmările lui Mangra. După asemenea premise, după ce am cântărit faptele și declarațiile, fără îndoială trebuie să venim la convingerea că Mangra a spus adevărul...

Același ziar spune că afacerea va avea încă urmări: se va interpela și în Dieta.

Ține-te, d-le Urbán Iván.

George Baritiu

și amicii săi.

— Corespondență. —

(Urmare).

Tovarășii și suptorînduții miei cu privire la îndelungă mui puțin decât cu cetul. Crezi că unii n'au mai mult decât cartea din care își fac predania în școală? S'e-i unesc la vre-un lucru serios n'am putut; dar asupra primirii leilor, de câte ori a fost trebuință, s'au adunat totdeauna în sală. Aceasta cu puțină deosebire o poți apleca și la Bucuș. Ei mi-au aruncat că nu-i cunosc. Eu îi cunosc prea bine. De puțin ori am avut prilej de a-i vedea: dar ca să cunosc și oamenii noștri în împlinirea datoriei lor, nu-ți trebuie vreme. Apoi prietini, din soții lor, m'au îndreptat de miș de ori. Știi tu, că chiar acela care a scris în Foaiea ta împotriva-mi supt nume de S. M. este unii care trage pe lună 500 lei, și de multe ori abia intră în școală de 6 ori într-o lună! Unul din soții lui, căruia îi este și datorie, de a priveghea asupra acestui lucru, m'a îndreptat, precum și școlarii că au fost lună, în care și mai de puțin ori a făcut predanie. Asta e pricina de s'au sculat asupra mea. Frideric Murhard zice: „Frica de descoperirea și cunoștința adevărului este numai o dovadă de îngustimea minții sau o mărturisire a relei cunoștințe ce se vinde pe

sine.” Dar să lăsam această la o parte. De altădată o să scriu și în punctul acesta mai mult.

Acum zic numai că oamenii aceia, dela care se așteaptă o generație mai bună, vorbesc mult de o renaștere, de o cultură națională. La cei mai mulți sunt aceste numai vînturi, adică vorbe: pentru, că care ostenește aerul. Le pronunță bucuroși: pentru, că ved că acei oameni, cari au lucrat oare-când în adevăr pentru renașterea vre-unui neam se laudă pretutindenea. Le pronunță dar și dinșii după alții; le pronunță și nimic mai mult. Că dacă îi privești în împrejurări, care te lasă să intri în adîncul inimii lor, vezi că duhul le este amorțit.

Sunt cari lucrează pentru cultura națională: dar lucrează mai numai pentru sine, pentru a dobindi nume de „om cu geniu, om cu talent”. Aceștia cei mai mare merit și-l pun acolo, că au putut da Românilor în limba lor vre-un lucru însemnat, mare, sublim. Apoi sunt în acea nebună părere, că publicul, de multe ori orb, tocmai așa ia parte la lucrările lor precum își închipuiesc dinșii. În publicul acel orb se află și oamenii cu ochi sănătoși, cari le zic că acele lucruri sunt cu adevărat bune, dar defață cere de o cam dată un adevărat și un catehism, pe care încă nu le avem. Ei atunci răspund îngimfați, că nu scriu pentru de față, ci pentru viitor. De față nu-i înțeleg. Așa mi-a zis moie unii.

Sunt alții, cari doresc din toată inimă luminarea neamului: dar într'un chip egoistic. Au o preiubire nemăsurată asupra locului nașterii și asupra

2) Allgemeine Revision der Lehren und Meinungen über Widerstand, Empörung etc. Braunschweig, 1882, p. 17. (Nota lui I. Maiorosen). — Friedrich Wilh Aug. Murhard, era un scriitor politic german. D. e. (Neue politische Annalen, 1821). El cunoștea bine Orientul european, despre care a scris mult Pe la 1838 era încă în viață.

dialectului care se vorbește la dinșii. Noi înaintea unora dintr'aceștia suntem ungureni; ungureanul la ei nu e român; el vorbește și scrie într-o limba stricată. Astfel sfaturile noastre nu se ascultă. Ei singuri vor făclia care se lumineze la tot neamul. Numai măsurile lor să fie drepte și priimite; numai dialectul lor cunoscut de bu. Ei singuri „fă-tot”.

Intre toți este mai cu seamă Eliad, patriarhul literaturii noastre, cu care te-ai putea înțelege mai bine. El încă a scris împotriva mea în „Curier”, atunci când imi era tăiate mâinile și picioarele. A grămădit toate câte a putut împotriva caracterului meu personal. N'a scris împotriva scrisoarei mele, ci împotriva persoanei; și totuși este între aceste o deosebire mare. A dovedit destulă slăbiciune din parte-și, destulă moștenire de rămasle veacurilor școlastice. O astfel de slăbiciune a arătat și împotriva Alecsandrescului³⁾ în „Curierul de ambe sexele”. Cu acestea a arătat Eliad că dînsul nu știe ce va să zică critică. În celelalte eu sunt mult mai bărbat, de cât să mă las a mă cărmui de patima pismei sau a mâinii asupra-i și să nu cunosc meritele omului aceluia. Crede-mă că intru întru nimic nu mi-am schimbat părerea ce-o unii de care aveau trebuință Români de aici, ca să nu piară sămînța bietului Lazar și ca pe unii care a făcut mult. Dacă Eliad ar rămânea în cercănul său ca poet noi ne-am bucura în dînsul de un Goethe sau Schiller românesc. Cu el te mai poți înțelege.

(Va urma).

3) Articolul lui Eliade „Asupra scrisorii D. Maioroseni din Foaiea literară Nr. 16”, s'a publicat în Curier românesc, 1888, Nr. 18 (7 Maiu).

4) Eliad, ofensat pe atunci personal de Gr. Alecsandrescu, a criticat cu mare asprime o fabulă a acestuia.

1) M. S. din Foaiea literară dela 14 Maiu, p. 155-157 este Simion Mar-ovici, profesor de retorică la sf. Sava.

Proiectele militare în parlamentul din Viena.

Luând cuvântul baronul *Morsey* după ce spune că primește proiectul, continuă astfel: În acest parlament față cu cele petrecute dincolo de Laita, trebuie să accentuăm cu toată energia, că parlamentul austriac nu e aplicat să permită, ca unitatea armatei să se clatine în ori și ce sens. (Aprobări și adesiuni). Ceea-ce se întâmplă în Ungaria, provacă protestarea cea mai vie a tuturor patrioților austriaci. A trebuit să ajungem și acest raport ziaristic nu se desmintește — că banul *Croației la porunca soviniștilor maghiari să ia steagu negru galben*, care în Zimony flutura în aer pe un edificiu lângă acela al *Croației și al Ungariei*. Ne-am obișnuit deja de ani întregi ca în Ungaria steagul negru-galben să fie batjocorit (Strigăte de pful). Ear acest steag negru-galben pentru noi este un simbol de amintiri glorioase întipărite în adâncul inimilor noastre (Adesiuni vii). Când vedem, că acest steag se batjocorește, dacă în ziare cetim săptămâni de-a rândul despre discuții de acestea — har d-lui nu trebuie să le ausim, căci nu ne-am putea păstra sângele rece — atunci aici trebuie să ridicăm un protest solemn peste care nu e iertat să treci. Acum se adevărește, *cât de greșit a fost să facem în privința aceasta și cea mai mică concesivă de principii*. Azi apare, ce consecuențe aduc după sine ambițiunile contelui *Apponyi*. Azi se atinge de steag și de insignii și vor să zgudue unitatea armatei. Acum pășesc cu pretențiuni de armată maghiară națională. Trebile au ajuns până acolo, încât să perhoreschează și numele monarhiei austro-ungare. Vor, ca steag negru-galben să nu se mai înfigă ca și semnul monarhiei comune. Nu mai recunosc pe ministrul de război al imperiului, ci numai pe cel comun de război. În prim-ministeriul maghiar se află o secție separată pentru dreptul de stat, unde toți consilierii de stat se supun unei cercetări din punct de vedere al dreptului public. Ar fi foarte la loc, ca și la noi să se înființeze o așa instituție, o așa secție, în care toți consilierii guvernului și ai guvernului comun să fie supuși unei controale severe din punct de vedere al dreptului public (Foarte bine.) Numirea de *monarchie austro-ungară* a statorit-o în mod prealabil în sensul deplin al dreptului public ordinațiunea dela 14 Noemvrie 1868 adresată contelui *Beust*, cancelarului de atunci. În Ungaria oamenii se provoacă azi la o ordinațiune, care afirmativă s'ar fi promis lui *Deák* și lui *Andrássy*. Această ordinațiune însă nu s'a publicat nici odată, ear

cea dintâiu da. Punctele 11 și 13 din legea maghiară asemenea recunosc clar baza de comunitate a armatei. Baza aceasta solidă ne dă puterea, să pășim cu energie deplină în față cu acele ambițiuni și veleități, și să susținem unitatea neresturnabilă a armatei noastre vechi și glorioase, ca și o cheazășie sigură a caset noastre comune, a patriei noastre mari și comune, a Austro-Ungariei. (Aprobări vii, pe oratorul îl felicită mulți din toate părțile).

Alegerea din Făget.

Făget, 22 Februarie.

Alegerea de deputat dietal, în cercul nostru este pusă pe 2 Martie c.

Agitațiunile însă și până acum au luat proporții atât de mari cum nu s'au mai văzut în cercul nostru.

Joi în 18 crt. și-a ținut candidatul *Dr. Nemes Zsig* vorbirea program în Făget în fața unui public de peste 2000 de persoane. Candidatul a vorbit aproape exclusiv despre chestia naționalităților, chestie care — a zis — îl preocupă mai ales și dacă va ajunge în Dietă, în chestiunea aceasta vrea să se valideze. Candidatul care vorbește bine românește, a fost de altfel ascultat de Românii prezenți cu plăcere căci vederile desfășurate în chestia națională au fost corecte și înțelepte. Altă întrebare dacă domnul candidat le va spune acestea așa și în Dietă. Ar fi de dorit.

Parte împregiurarea aceasta, parte un contra-candidat odios ce are, cu numele *Juhos István*, un tinăr domnișor, figură binecunoscută cafenelelor din Lugos, pe unde s'a afirmat până aci, lucruri cari au ajuns la urechile alegătorilor, — îl face lăudat *Dr. Nemes* rindul ușor de astă-dată și e de prevăzut că cu toate presiunile și toate mijloacele de corupție — domnișorul *Juhos* să va putea lunge pe buze de deputație. Asta par a o arăta presemnele cari au început a i-se arăta de tot rău d-lui *Juhos* și protectorilor săi dela comitat.

S'a întâmplat adevărat acum Sâmbătă când *Juhos* și-a făcut intrarea glorioasă în Făget, că alegătorii au atacat strălucitul banderiu condus de *Dr. Scher*, meșter escadron de gendarmi a trebuit să părăsească scumpa piele și a d-lui *Juhos* de păruială.

În acest stadiu se află mișcările electorale în cercul nostru.

Ma! adaug numai una: presiunea organelor oficiale este atât de mare și așa de fără ocol în favorul candidatului odios *Juhos*, încât ne întrebăm singuri, ce ar face sbirii aceștia al bietului popor când ar fi vorba de un candidat român dacă fiind numai de guvernamental vorbă să îngerează în chip atât de nerușinat?

Despre cele următoare vă voi avisa.

X.

Cronica săptămânii.

— 10/23 Februarie.

Săptămâna trecută a fost cu adevărat săptămâna „boemilor”. De când cu serata lor „*Eminesciană*” vaza le-a crescut cu 50%, creditul asemenea. Până acum nici cu zece subscrieri „boeme” nu se escompta un cambiu, azi ajung și trei subscrieri de soiul ăsta ca să — nu fie escomptat. Urcarea asta cubică a coeficientului de credit se și observă văzând cu ochii: de tot rar mai umbli prin cafenele, căci nu mai capătă pe credit. Lumea chelnerilor zice, că oamenii cari intr'atăta știu pune în mișcare straturile unei societăți întregi, e cu neputință să lucreze fără parale. Nu se poate să nu fi cumpărat cu bani grei publicul să ia parte la serata lor în număr atât de complet. Se svonește serios, că ar fi dat fie-cărui participant câte 10 coroane.

— Zece coroane! Ehe! d'ar avea boemii, toți la oală, zece coroane, mi-e teamă că ar scoate lumea din țifini...

Tot publicul ce a luat parte la serată, a fost nemulțumit — cu raportul nostru.

A fost prea palid, n'a exprimat nici pe departe animația, însuflețirea și încântarea ce a domnit seara întreagă.

Fapt e, că la serata de Mercuri au luat parte — cu două excepții — toate familiile române din loc, un public numeros și distins. Bărbați cu poziție și vază, doamne și domnișoare frumoase, tinări fercheși — toți s'au prezentat să vază și auză ce știu „boemii aceia necunoscuți” cari au aranjat serata — așa fără alai. Pe invitații n'au figurat nume: nici president, nici maiordomi, nici controlori și aranjeri...

Toată serata părea a nu avea șof, precum nici n'a avut, și totuși a decurs în cea mai mare ordine și liniște, fără pauze lungi între puncte.

Am auzit multe observări măgulitoare la adresa singuraticilor diletanți. Amintesc numai una.

Când dl *Trifu Lugoianu* a executat pe vioară atingând cu arcul d'odată două corzi duosul „*Ce te legeni codrule?*” cine-va m'a întrebat de ce rămâne celalalt violonist, care îl acompaniază pe *T. Lugoianu* — după culise? Atât de măiastră i-a fost executarea, încât nu-i vinea să crează

Inmormântarea lui D. P. Barcianu.

La Răsinarți la intrarea în comună se găsea întreg poporul din Răsinarți în frunte cu membrii primăriei și al comitetului parochial, și cu parochul *Iosif Goga* în ornate; ordinea o susțineau pompierii; elevii școlilor în frunte cu corpul învățătoresc postaja pe ambele margini ale străzii principale; corul funebrel al seminarului, sub conducerea profesorului de cântări *D. Cuzmanu*, a executat cântările funebrele, alternându-se prin comăni până la biserica nouă cu corul elevilor din Răsinarți.

Pe edificiile publice din Răsinarți erau drapele cernite.

Reprezentanța comunei politice din Răsinarți întrunită în ședință a votat din acest trist privilegiu 600 cor. fondului catedralei din Sibiu.

Cosciiugul ridicat de pompieri de pe carul mortuar a fost dus în biserica nouă, unde s'au ridicat două cuvântări pînă la toare de parochul *Goga* în numele preoțimii și de învățătorul *Moise Frățilă* în numele corpului învățătoresc gr.-or. din Archidieceză.

La orele 4 d. a. corpul rece a fost depus în cripta familiară din apropierea cripei marelui Șaguna.

Preoții celebranți la fine au ținut o scurtă rugăciune la cripta marelui arhierie Șaguna.

Jubileul Papei.

Întreagă lumea catolică jubilează.

Confrății dela „*Unirea*” din Blaj au scos un număr festiv, cu portretul Papei, cu ode ocazionale și articole elogioase.

Din Roma se anunță că în casseta Papei au încurs, sub titlul „*filleri Stului Petru*” 600.000 franci.

De asemenea s'au dăruit Papei chei de aur, în interiorul cărora au fost 10.000 galbeni. Cardinalul *Broschi*, cel care a predat Papei darul bogat, abea a putut să ridice cheile grele.

Darul cel mai bogat este însă coroana (tiara) oferită de întreaga lume catolică. Este un cap d'operă ca executare. Artistul care a făcut-o se numește *Augusto Milani*, din Bologna.

E toată din aur și pietre scumpe.

Mai interesant a fost darul păstorilor din Carpineto, cari au adus papei un coș cu fructe gustoase. Mulțime enormă s'a adunat să vadă intrarea în Vatican a păstorilor.

— La 20 Februarie s'au început prezentarea omagiilor diferitelor corporațiuni sosite la Roma cu pulegiul jubileului papei. La amiază papa intrat în Sala Regia din Vatican, unde a fost primit cu strigăte de „*să trăiască!*” Papa, care e foarte sănătos, a împărțit cu față surizătoare binecuvântările sale. În suita sa era curtea și garda de nobili în uniformă nouă. De aici a plecat în sala consacrarilor, unde îl

astepta o mulțime de mai bine de 6000 de oameni. Aici așezându-se pe tron de-a dreapta a ocupat loc familia *Pecci*, ear în stânga legațiunea extra-ordinară spaniolă. Mai erau de față șapte cardinali, mai mulți episcopi și prelați. După salutarea cardinalului *Ferzari* i s'a predat o tiară și o medalie comemorativă. În biserica Sfântului Petru s'a celebrat o misă de către cardinalul secretar de stat *Rampolla*. La misă erau de față toți episcopii sosiți la jubileu. 300 de reprezentanți din diferite țări și o lume imensă de oameni.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 23 Februarie n. 1903.

Moștenitorul Germaniei Ziarele germane dan ca sigr A. S. R. principele moștenitor trecând prin Constantinopol, va avea finea unei viitoare Curtea regi

Lipsă de atenție. Citim în „*Libertatea*”: Regretatul *Dr. D. P. Barcianu* fusese membru al comitetului central național și a suferit temniță pentru acțiunile celui comitet. Și am văzut puse cununi pe sicriul nobilului Român până și de societăți nevinovate de tinerime și de meserieși, — numai comitetul național, care, spun, în o formă oare-care tot există, ea și lucrează, — a uitat pe distinsul său membru...

Nou proces de presă. Ziarul naționalist german din Timișoara „*Deutsches Tagblatt*, Ungarn” reproducând articolul „*Eine Summe aus dem deutschen Reich*”, (o voce din imperiul german) ce a sputat în ziarul „*Donauwacht*” din București, zelosul persecutor din Timișoara i-a intentat proces de presă, pe motiv că ar agita contra Maghiarilor. Răspunderea a luat-o dl *Col. Feilshammel*.

Alegerea din Ceica. Ni-se scrie că dl protonotar *I. Papp*, candidatul guvernamental în cercul *Ceichei*, a fost ales în calitate de deputat în parlament, când a ținut și vorbirea program, de d-nii *N. Zigre*, *Dr. Florin Duma*, advocați și negustorul *Pantea*. De altă parte *Dr. Deési*, care candidează tot ca liberal, și-a făcut și el partidă tare. Lupta va fi crâncenă.

Trei ierarhii. „*Unirea*” scrie: tronul gimnasiului nostru au fost sărbătorit și în anul acesta cu splendoarea din trecut. La ședința festivă, ținută Joi după liturgiile, celebrată de directorul *Iosif Hossu*, asistat de profesorii dela institutele de învățământ,

că numai *T. Lugoianu* cântă, că *Trifu* îl acompaniază pe *Lugoianu* sau *Lugoianu* pe *Trifu*...

Publicul și-a și rezervat dreptul d'a se pronunța asupra rostului seratelor boheme, după ascultarea lor, și atunci și-a împărțit recunoștința cu mâinile pline. Nici pentru o clipă nu s'a oprit la numirea cam bizară de serate „*boeme*”...

Stimații noștri prietenii dela „*Luceafărul*” au fost puțin mai pripiți. S'au pus să ne dea lecții ce „*petrecani*” s'ar aranjăm. Să cântăm „*Mugur-mugur-mugure!*”, să jucăm „*Caluserul*” ș. a. și să nu aranjăm petreceri „*boeme*” fără nici un rost și de tot neobișnuite la noi români.

Ne-am mirat că prietenii dela noua revistă, cari și ei au pus la cale ceva nou, — se leagă de șabloane uzate. Nu stimaților! Noi voim să dăm ceva nou — ne veți permite-o, nu? — și vom lăsa petrecaniile „*obișnuite*” pe sama celor cari nu sunt în stare să aranjeze altele.

Plăcerea însă, să ridicăm mânușa aruncată, nu le vom face-o; vor înțelege și ei, că n'o facem tocmai în interesul lor.

Și „*Drapelul*” adaugă în numărul în care publică anulul seratei, că „*dupa mântuirea*” programul va urma dans. Dl *Branște* de loc nu face compliment cântărilor și inteligenței din Lugoj, când ne dă să înțelegem că d-sa cunoaște numai un public, ce consideră sfârșitul partii de terare a unei petreceri de „*mântuire*”. Nu-și face compliment nici chiar și când ne dă să înțelegem, că sfârșirea citirii unui articol al *D-Sale* „*mântuire*” pentru cititori...

Cumcă seratele noastre „*boeme*” constituite o mișcare sănătoasă, se poate vedea și din împrejurarea, că și în alte cetăți românești s'au pornit mișcări în înțelegerea ăsta. Așa în *Orăștie* sunt deja proiectate, ear brava tinerime din *Oradea-Mare* a și pus la cale o „*serată musicală*”, ce va avea loc Joi la 26 II.

Suntem convinși că acest pas al tinerimii d'acolo va fi spriginit de toți Românii de bine... A sosit doară vremea, ca petrecerile românești să ne ofere și nutrement spiritual, să ne ofere și distracții instructive și să nu fie meru o simpatie învîrtire în jurul unui punct imaginar după

„VICTORIA“

instituit de credit și economii, societate pe acții.

Sediul: Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții: 600.000 cor. — Fond de rezervă 300.000 cor.

Depuneri 3.000 000 cor. — Circulația anuală 44.000.000 cor.

Primește depuneri spre fructificare, după cari solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere. — *Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.*

După starea casei depunerii până la 2000 cor. se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere. Depunerii se pot face și prin poștă și se efectuează momentan după sosirea comenzii.

Direcțiunea institutului.

657 — 80

Spre binevoitoarea atențiune!

Am onoare a Vă încunoștința, că am deschis în Arad, strada Deák Ferencz Nr. 24 vis-à-vis de biserica reformată, un institut de

lithographie, cyncographie și autographie.

Efectueșc tot felul de lucrări cari se țin de aceste branșe, precum: cărți de vizită, de adrese, bilete de logodnă și cununie, invitări vignete capete de scrisori, placate (afișe), note, blanchete, caete de caligrafie, de desemn peisage, atestate diplome, acții libele de depunere și tot felul de lucrări artistice și în culori etc. Prețuri moderate.

Asigurându-Vă, că mi voi da toată silința, să îndeplinesc lucrările primite cu cea mai mare punctualitate și promptitudine, conform gustului și dorinței, Vă rog să binevoiți a mă onora și sprijini cu prețurile D.-Voastre comande.

Cu toată stima:

PETRU SIMTION,
proprietar de lithographie

Ai să cumperi ieftin și să fii îndestulit!

Să cumperi ghete de ale lui Porter.

Favor de portret!

Se capătă:

Fabricat escelent!

Port ușor!

Lucru minunat!

Formă elegantă!

De dimineața până seara poți alege!

Telefon nrul 324.

Comandele prin poștă se fac pe corespondență de cinci fileri din prețul curent.

In prăvălia mare a lui Porter Vilmos Arad,

Szabadság-tér (piața libertății).

Telefon: 440

Telefon: 440

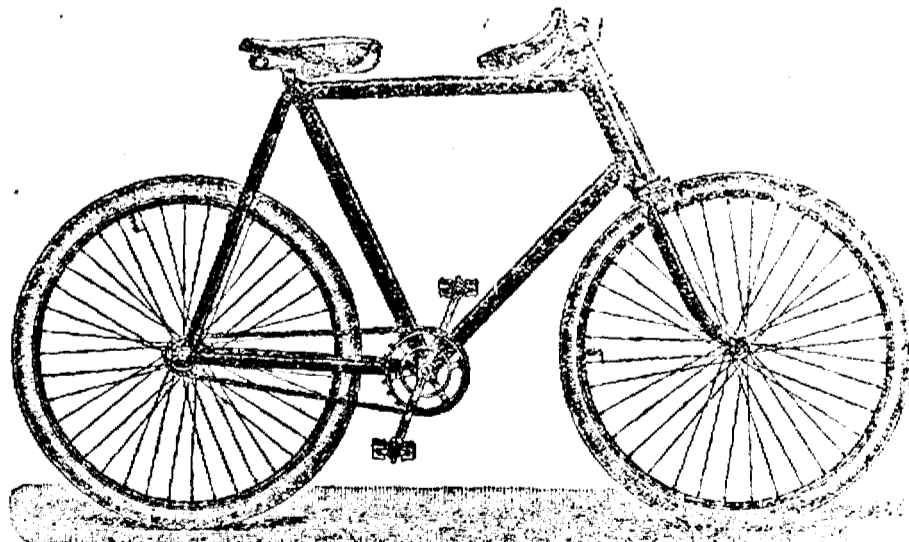
Koch Dániel

ARAD, strada Deák Ferencz nr. 42,
vis à vis de hotelul „Crucea albă“.

Mare deposit de biciclete de primul rang, de mașini de cusut și exclusiv deposit de cele mai vestite biciclete

„Puch“.

Primește în lucrare transformarea totală, emailarea în toate colorile, precum și nickelarea a ori-ce biciclete.

Părți constituitoare de biciclete și mașini de cusut, precum și tot felul de fabricate pentru mașini permanent se găsește în magazinul meu.

Biciclete și mașini de cusut se vând cu prețuri favorabile.

Aplicarea la locul lor a sonerelor electrice și a telefoanelor de casă se eșecută cu prețuri foarte avantajoase.

Mare magazin de mașini electrice. Mare atelier pentru reparaturi.

Comandele din provincia se îndeplinesc cu toată punctualitatea.

733 — 38

Cel mai plăcut și cel mai bun preparat pentru văpsirea părului este

MELANOGENE

de culoare neagră și brunetă. — În timp de câteva minute prin acest excelent și nesticăcios preparat se pot văpsi în culoare neagră sau brunetă: părul, barba și mustața. — Această culoare e permanentă și nu se poate deosebi de culoarea naturală; nu se murdărește și nu se poate spăla nici cu săpun nici cu apă caldă. E nesticăcios și întrebuințarea e foarte simplă. Prețul preparatului e: 2 cor. 80 fileri. Preparatul, care

face părul blond,

ori-cărul păr, în câte-va minute, îi dă atât de plăcută culoare blond-aurie, în culoarea inului, cenușie sau de ori-ce culoare dorită, fără-ca să atace părul. — Prețul: o sticlută 1 cor., o sticlă mare 2 coroane.

Poftiți a fi cu atențiune la marca de patentă!

TEA HAJDU

este un preparat probat în nenumărate cazuri pentru boale de pept și plămâni.

Se poate folosi cu cel mai bun succes în contra tusei, durerii de-gât, răgușelii, în contra tusei măgărești, îngrășării, în contra tuturor boalelor de pept; în contra imbulăvirii de-gât, laringe, plămâni, în contra respirațiunii grele, a boalei de pept și a astmel etc.

Prețul: 50 fileri.

698 — 69

SPIRT CONTRA REUMEI

(spirtul „Mankóse“)

se vinde în preț de 1 coroană.

S'a dovedit ca un preparat excelent în casuri de boale de: reumă, de cergrenă, amorțirea muschilor, dureri de nervi, de crucea spinării, de jughierii, paralisii, amorțea de mână și vine, precum și pentru înviorarea pielii etc. La slăbire din pricina bătrâneții, precum și la oboselile torziilor, înainte și după ture mai lungi, ajută mult prin ungerea (frecarea) cu acest preparat (numai în exterior) S'a probat în casuri nenumărate.

Gutori FÖLDES KELEMEN,

apotecă și laborator chimic

Telefon 111.

în ARAD.

Telefon 111.